

هم ریخته است.

← ذهن ما را هم درگیر کرده است.

اینکه جزو اسرار ماست. وقتی کارکنان ناوگروه ما با رئیس ستاد آفریقای جنوبی صحبت می‌کردند و مسیر را تشریح کرده بودند، او به صراحت گفته بود که غیرممکن است. گفته بود که ما وقتی می‌خواهیم به برزیل برویم، گاهی تا پنج بار راه را نیمه بازمی‌گردیم و دریا اجازه نمی‌دهد که برویم. در آن فصلی که ناوگروه ما به آفریقای جنوبی رفته بود، فصل توفانی اطلس بود. آفریقای جنوبی تعجب کرده بودند که ما چطور از ریودوژانیرو به کیپ تاون رفته بودیم، چطور سوخت‌گیری کرده بودید. سؤالشان درباره این بود که موتور ناوگروه ما چیست؟ بعداً از شناورهای ما بازدید کردند.

← دعایی که شما آن اول به آقا گفتید انجام دهند تأثیر داشت.

واقعاً همین است. من هنوز متعجبم از اینکه رهبری چطور درباره دریا اینقدر اطلاعات داشتند. در واقع این اشرافیت مقام معظم رهبری به موضوعات مختلف، بخوبی در جامعه مطرح نشده است. من از همه گله‌مندم که وقتی حضرت آقا صحبت می‌کنند، همه دنیا صحبت‌های ایشان را بارها و بارها می‌شنوند، تحلیل می‌کنند، اما ما نه. وقتی من محضر ایشان رسیدم، به عنوان یک فرمانده نیروی دریایی که بیش از ۴۵۰۰ روز دریانوردی در کارنامه دارم و بسیاری از توفان‌ها را تجربه کردم. مسیرهایی رفتم که جدید بوده و تقریباً بعضی از این مسیرها را، برای اولین بار خودم رفته بودم. تجارب زیادی از برخورد با امریکایی‌ها و اسرائیلی‌ها داشتم و با آنها درگیر شده بودم. می‌دانم بحث درباره دریا، کاملاً علمی و فوق‌العاده تخصصی است و تجهیزات محور است. ایشان وقتی از من سؤال می‌کردند یا تذکر می‌دادند، همه این موارد را در ذهنم مرور می‌کردم که ایشان هم از لحاظ تجهیزات و هم از لحاظ آموزش و تخصص نیروی انسانی و رفتار طبیعت، آگاهی دارند. رهبری در آن دیدار نه فقط در حوزه جواقیانوس صحبت کردند، بلکه چند سؤال خیلی تخصصی هم از من پرسیدند که واقعاً جا خوردم. فکر کردم شاید تجربه‌ای در این زمینه دارند. اشرافیت ایشان را به موضوعات مختلف، باید بپذیریم. گفت‌وگوی ما اینطور بود که گویی استادی روبه‌روی من نشسته و من را به چالش می‌کشد.

زمانی که روی اقیانوس اطلس بودیم، دو عمل جراحی موفق داشتیم. برای اولین بار یک بیمارستان دریایی هشت تخت‌خوابی روی دریا داشتیم که از نظر تجهیزات با بهترین بیمارستان تهران برابری می‌کرد. بانک خون داشتیم و تجهیزاتش هم ساخت شرکت‌های دانش بنیان ایرانی بود. ما یک آزمایشگاه کامل و رادیولوژی هم داشتیم

می‌آیند.

← کمی در مورد دستگاهی که بار کشتی را تقسیم می‌کند، بگویید.

تا امروز که خدمت شما هستیم همه متعجب هستند از اینکه چگونه دنا این مسیر را طی کرده و چگونه سوختش تأمین شده است. در دو هفته‌ای که در آفریقای جنوبی (پا ریودوژانیرو) بودیم، یک هواپیمای امریکایی که سنسور تشخیص رادیواکتیویته داشت، روی سر ناوگروه ما گشت‌زنی می‌کرد. دید همه نیروی دریایی دنیا این است که ما با سامانه راکتور هسته‌ای دریانوردی کردیم.

در این مسیر به خاطر شرایط دریا، امکان پهلوگیری شناور دنا در مکران نبود. پس چطور سوخت تأمین شده. نمی‌توانست سوخت گازوئیل باشد، به همین دلیل نتیجه‌گیری کردند که ما در دنا موتور هسته‌ای کار گذاشته‌ایم!

آنها می‌دانستند که می‌توان از سوخت بری استفاده کرد. اما چگونه این سوخت به دنا منتقل شده است، برای آنان سؤال بود. ما تابوی هرآنچه در دریانوردی هست، شکسته‌ایم و همین، دشمنان را به

دلیل ابتدا در ریودوژانیرو به سردی از ما استقبال کردند اما پس از مدتی دیدند که بچه‌های ما با شکل و شمایل عادی تردد می‌کنند، نماز جماعت می‌خوانند، رفتار خطایی در شهر نداشتند، برزیلی‌ها باور نمی‌کردند. یعنی باورشان نبود که یک ایرانی مسلمان دریانورد با چنین ظاهر، رفتار و فرهنگ مناسب باشد.

← عمل جراحی

زمانی که روی اقیانوس اطلس بودیم، دو عمل جراحی موفق داشتیم. برای اولین بار یک بیمارستان دریایی هشت تخت‌خوابی روی دریا داشتیم که از نظر تجهیزات با بهترین بیمارستان تهران برابری می‌کرد. بانک خون داشتیم و تجهیزاتش هم ساخت شرکت‌های دانش بنیان ایرانی بود. ما یک آزمایشگاه کامل و رادیولوژی هم داشتیم.

در اقیانوس اطلس ارتفاع موج ۱۲ متر بود و گاهی به ۲۰ متر هم می‌رسید. حضرت آقا فرموده بودند که اقیانوس اطلس وحشی است. محاسبات دقیقی در این زمینه داشتیم که نتیجه همان نرم‌افزار بود. این برنامه را همراه ناوگروه‌ها نمی‌فرستیم. از اینجا نیروها را هدایت می‌کنیم.

← در ۱۱ فروردین با سفیر ایران در آفریقای جنوبی دیدار کردید. خبرش را مسئولان وزارت امور خارجه منتشر کردند. درباره این دیدار بگویید:

همان موقع که سفیر و همراهانش رسیدند، نماز جماعت کارکنان ما برگزار شد. در آفریقای جنوبی مسجدی برای شیعیان است. حضور پرسنل نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران در این مسجد برای مردم آنجا عجیب بود.

مدتی که در آنجا بودیم، توفان آمد. اینجا به قبرستان کشتی‌ها معروف است چون دو جریان اقیانوس هند با گلف‌استریم اطلس به یکدیگر می‌رسند و همیشه دریا متلاطم است. پرسنل مان در آنجا ماندند. پرسنل را به گونه‌ای هدایت کردیم که پس از عبورشان از آفریقای جنوبی و محل تلاقی این دو جریان اقیانوسی، دریا توفانی شد. ان‌شاءالله حول و حوش شهر دارالسلام مأموریتی دارند و باید ببینیم کارشان تمام می‌شود و یک‌راست به کشور

